

ва ново вино да ся налива въ новы мѣхове.

23 И въ един сѫботѣ когато минуваше прѣзъ съѣтѣ-тѣ, начињахъ ученици-тѣ му "да ќаксать класове-тѣ като върѣхъ въ пѣтъ-тѣ. И Фарисеи-тѣ му казувахъ: Виждъ, ѩо правятъ въ сѫботѣ, което не е простено? И той имъ казуваше: Не сте ли чели никога, "що стори Давидъ, когато му станж нужда, и огладиѣ той и които бѣхъ съ него; Какъ влѣзе въ домъ-тѣ Божій во врѣме-то на първоевангелія Авиаѣара, та изѣде хлѣбове-тѣ на прѣдложеніе-то, "които не е простено освѣнъ на священници-тѣ да ги ядѣтъ, даде още и на онѣзи които бѣхъ съ него?

27 И казуваше имъ: Сѫботата е станжла за человѣка, а не человѣкъ за сѫботаж-тѣ. Така ѩото "Сынъ человѣческий е Господарь и на сѫботаж-тѣ.

ГЛАВА 3.

1 И "влѣзе пакъ въ съборище-то, и тамо бѣше иѣкой си человѣкъ който имаше ржек-тѣ си изсъхналъ. И съгледвахъ го, да ли ще въ сѫботенъ день да го исцѣли, за да го обвинятъ. И казува на человѣка който имаше ржек-тѣ си изсъхналъ: Исправи ся на срѣдъ. И казува имъ: Простено ли е сѫботенъ день да прави иѣкой добро, или да прави зло; да спасе ли душъ, или да погуби? А тѣ мълчехъ. А като ги изгледа съ гибъ, оскуренъ за окамененіе-то на сърдце-то имъ, казува на человѣкъ-тѣ: Прости ржек-тѣ си. И прости; и възстанови ся ржка-та му здрава както друга-та. И "шомъ изтѣзанъ Фарисеи-тѣ, тутакси съвѣтъ сторихъ "съсъ Иродіаны-тѣ противъ него какъ да го погубятъ.

7 А исусъ търгъ съ ученици-тѣ си къмъ море-то; и отидохъ всѣдъ него много множество отъ Галилеи¹ и отъ Іудеї,
8 И отъ Іерусалимъ, и отъ Идумеѧ, и изъ отвѣдъ Йорданъ; и изъ около Тиръ и Сидонъ, много множество, като бѣхъ чули колко чудеса правиши, дойдохъ при него.
9 И рече на ученици-тѣ си да го очакува една ладія поради народъ-тѣ, за да го не притѣсняватъ. Защото исцѣли мнозина, така ѩото онѣзи които имахъ болести нападахъ на него, за да ся допрѣтъ до него.
11 И "нечисти-тѣ духове, когато го виждахъ, припадахъ му, и выкахъ: "Ты си Сынъ Божій. И "много имъ запрѣщаваше, да го не изявяватъ.
13 И "вълѣзе на горж-тѣ, и призыва онѣзи които ищѣше той; и отидохъ при него.

¹ Мат. 12; 1. Лук. 6; 1.² Втор. 23; 25.³ 1 Цар. 21; 6.⁴ Иез. 29; 32; 33. Лев. 24; 9.⁵ Мат. 12; 8.⁶ Мат. 12; 9. Лук. 6; 6.⁶ Мат. 12; 14.⁷ Мат. 22; 16.⁸ Лук. 6; 17.⁹ Га. 1; 23, 24. Лук. 4; 41.¹⁰ Мат. 14; 33. Га. 1; 1.¹¹ Мат. 12; 16. Га. 1; 25, 34.¹² Мат. 10; 1. Лук. 6; 12; 9; 1.

14 И стори дванадесетъ, да бѣдѣтъ съ него и да ги испроваждаша да проповѣдуватъ,
15 И да иматъ власть да исцѣляватъ болѣти-тѣ, и да исаждѣватъ бѣсове-тѣ; И приложи имъ имена: Воанергестъ, то есть, сынове на грѣмъ-тѣ: И Андрея, и Филиппа, и Вароломея, и Матея, и Йома, и Йакова Алфеева, и Йадея, и Симона Кананита;
19 И Йуда Йскаріотскаго, който го и прѣдаде.
20 И идуватъ въ единъ домъ, и събра ся пакъ много народъ, "така ѩото тѣ не можахъ нито хлѣбъ да ядѣтъ. И като чухъ свои-тѣ му, излѣзохъ да го уловятъ; "защото казувахъ, че не е на себе си.
22 И книжници-тѣ, които бѣхъ слѣзнили отъ Іерусалимъ, казувахъ че "има Велзевулъ, и че съ начальникъ-тѣ на бѣсове-тѣ исаждѣда бѣсове-тѣ. И "като ги призыва, говорѣше имъ съ притчи: Какъ може 24 Сатана да исаждѣда Сатанѣ? И ако едно царство ся раздѣли противъ себе си, онова царство не може да устои. И ако домъ ся раздѣли противъ себе си, той 26 домъ не може да устои. И ако Сатана ся е повдигнѣла противъ себе си и ся е раздѣлила, не може да устои, но дошло 27 му е съврѣніе-то. "Никой не може да разграби покъщнинѣ-тѣ на силный-тѣ, кога влѣзе въ кѫщѣ-тѣ му, ако првомъ не върже силный-тѣ, и тогазъ ще разграби кѫщѣ-тѣ му. "Истинѣ ви казувамъ, че всички-тѣ грѣхове на сынове-тѣ человѣчески ще имъ ся простятъ, и хулы-тѣ 29 колкото че въсхулятъ. Но който въсхули на Духа Святаго, иѣма пропшъ во вѣкъ, 30 и повиненъ е на вѣчно осажданіе. *Това рече той*, защото казувахъ: Има духъ нечистъ.

31 "Идуватъ проче братія-та му и майка му, и като стоехъ вънъ, проводихъ до него, и выкахъ го. И сѣдѣше народъ-тѣ около него, и рекохъ му: Ето, майка ти 33 и братія-та ти вънъ искатъ тя. И отвѣща имъ и рече: Коя си майка ми, или кои сѫ 34 братія-та ми? И като изгледа тѣзи, които сѣдѣхъ около него, казува: Ето майка ми и братія-та ми! Защото който стори волнѣ-тѣ Божії, той е братъ мой, и сестра моя и майка.

ГЛАВА 4.

1 И "пакъ започнил да учи на край морето; и събра ся при него народъ много, така ѩото той влѣзе въ ладіж-тѣ и сѣдѣше на морето; а всички-тѣ народъ бѣше

¹ Йоан. 1; 42.² Га. 6; 31.³ Йоан. 7; 5; 10; 20.⁴ Мат. 9; 34; 10; 25. Лук. 11; 15.⁵ Йоан. 7; 20; 8; 48; 52.⁶ 10; 20;⁷ Мат. 12; 25.⁸ Иса. 49; 24. Мат. 12; 29.⁹ Мат. 12; 31. Лук. 12; 10.¹⁰ Йоан. 5; 16.¹¹ Мат. 12; 46. Лук. 8; 19.¹² —¹³ Мат. 13; 1. Лук. 8; 4.